

2

Repertoriumnummer 2023 / 36
Datum van uitspraak 4 januari 2023
Rolnummer 2022/AR/767

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Eindarrest

Hof van beroep Brussel Arrest

19^{de} kamer A

Marktenhof

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00003071232-0001-0018-01-01-1



INZAKE VAN :

X, [...]

Verzoeker,

optredend in eigen naam.

TEGEN:

De **GEGEVENSBECHERMINGSAUTORITEIT**, ingeschreven in de Kruispuntbank voor Ondernemingen onder het nummer 0694.679.950, met maatschappelijke zetel te 1000 Brussel, Drukpersstraat 35;

Geïntimeerde, oorspronkelijke administratieve instantie, hierna "**Gegevensbeschermingsautoriteit of GBA of Geschillenkamer**";

bijgestaan en vertegenwoordigd door meesters Joos Roets [...], Elke Cloots [...], advocaten kantoor houdende te [...].

Gelet op de procedurestukken:

- de beslissing van 4 mei 2022 van de Geschillenkamer van de GBA (hierna de "**Bestreden Beslissing**"),
- het verzoekschrift van 10 juni 2022, waarmee verzoeker beroep aantekent tegen de Bestreden Beslissing in het dossier met nummer DOS-2022-01394, zoals kennisgegeven bij e-mail van 11 mei 2022 aan Verzoeker,
- de inleidende zitting van 22 juni 2022 van het Marktenhof,
- de syntheseconclusies van partijen,
- de door partijen neergelegde bundels;

Gehoord de advocaten van partijen ter openbare terechtzitting van 7 december 2022 en gelet op de stukken die zij neerlegden waarna de zaak in beraad werd genomen voor uitspraak op 4 januari 2023.

PAGE 01-00003071232-0002-0018-01-01-4



I. Feiten en procedurele voorgaanden

De pertinente feiten kunnen als volgt worden samengevat.

Op 24 maart 2022 diende verzoeker een klacht in bij de GBA omwille van het vermeend onrechtmatig verwerken van zijn persoonsgegevens door Y.

Y werd door de rechtbank van eerste aanleg te [...] aangesteld als gerechtelijk notaris-vereffenaar in het kader van een gerechtelijke vereffening-verdeling van de nalatenschap van de overleden moeder van verzoeker.

Y heeft tijdens zijn werkzaamheden kennis genomen van de aangifte van nalatenschap die verzoeker eerder zelf en in eigen naam had ingediend bij VLABEL inzake de nalatenschap van zijn moeder.

Deze aangifte van nalatenschap bevat verschillende persoonsgegevens van verzoeker, met name familiale gegevens, fiscale gegevens en financiële gegevens.

Een andere notaris, Z was in het verleden aangesteld als gerechtelijk notaris-vereffenaar voor de vroeger overleden vader van verzoeker en de hierdoor ontbonden huwgemeenschap tussen de overleden vader en de moeder.

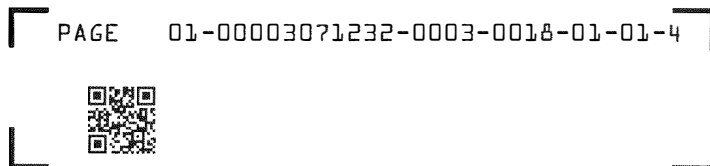
De aangifte die verzoeker eerder in eigen naam had ingediend in de nalatenschap van zijn moeder werd door Y overgemaakt aan Z, zonder toestemming van verzoeker.

Aangezien Y enkel aangesteld was voor de vereffening-verdeling van de nalatenschap van de overleden moeder, meent verzoeker dat het verwerken van de persoonsgegevens in de voormelde aangifte van nalatenschap met betrekking tot de vader een inbreuk op artikel 5, 1, b) AVG uitmaakt.

Het overmaken van de aangifte aan Z maakt volgens verzoeker ook een inbreuk uit van artikel 6, a) AVG, het beroepsgeheim.

Verzoeker oefende ook zijn recht van inzage uit overeenkomstig artikel 15 AVG uit, hetgeen de Y geweigerd heeft.

Verzoeker heeft dus klacht ingediend bij de GBA.



Op 30 maart 2022 werd de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en werd de klacht op grond van artikel 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.

Bij beslissing van 4 mei 2022 besliste de Geschillenkamer om het dossier te seponeren, om de volgende redenen:

“3. Steunend op de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, §1 WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; in casu gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren van de klacht overeenkomstig artikel 95, §1, 3° WOG, uitgaande van de hiernavolgende motivering.

4. De Geschillenkamer dient in het geval van een sepot trapsgewijs te onderzoeken en motiveren:

- of er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling, waarna een technisch sepot volgt;
- of een succesvolle veroordeling technisch haalbaar zou zijn maar op gronden, aan het algemeen belang ontleend, een (verdere) vervolging onwenselijk is, waarna een beleidssepot volgt.

In het geval op meer dan één grond wordt geseponerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld.

5. In het voorliggend geval acht de Geschillenkamer het onwenselijk verder gevolg te geven aan het dossier en beslist zij over te gaan tot een beleidsseponering op basis van de twee hieronder uiteengezette gronden.

6. Vooreerst gaat de Geschillenkamer overeenkomstig haar sepotbeleid¹ na of de ingediende klacht grieven bevat met een grote maatschappelijke en/of persoonlijke impact.² Teneinde voorgaande te evalueren, baseert de Geschillenkamer zich op de criteria die Europese gegevensbeschermingsautoriteiten hanteren om verwerkingen met een “hoog risico” in de zin van artikel 35 AVG te identificeren.

7. In casu stelt de Geschillenkamer vast dat de betrokken verwerking waarop de klacht ingediend door de klager betrekking heeft prima facie niet kan worden ondergebracht in één van de gevallen opgesomd in artikel 35.3 AVG.³

¹ <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

² *Ibidem*, afdeling 3.2.1, p. 9.

³ a) een systematische en uitgebreide beoordeling van persoonlijke aspecten van natuurlijke personen, die is gebaseerd op geautomatiseerde verwerking, waaronder profilering, en waarop besluiten worden gebaseerd waaraan voor de natuurlijke persoon rechtsgevolgen zijn verbonden of die de natuurlijke persoon op vergelijkbare wijze wezenlijk treffen;



8. Ten tweede verwijst de Geschillenkamer naar de gedragscode van de Nationale Kamer van notarissen van 28 januari 2021 houdende verduidelijking van bepaalde modaliteiten met betrekking tot de toepassing van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (EU) 2016/679 (GDPR) voor notarissen.⁴ Deze gedragscode werd door het Algemeen Secretariaat van de Gegevensbeschermingsautoriteit in beslissing 4/2021 goedgekeurd. Het Algemeen Secretariaat heeft in deze beslissing vastgesteld dat de gedragscode niet in strijd is met de waarborgen voortvloeiend uit de AVG, maar dat de bepalingen van de gedragscode bepaalde verplichtingen versterken door er concreet vorm aan te geven en ze aan te passen aan de bijzondere verwerkingen in de notariële sector. De gedragscode bevat onder andere bepalingen omtrent de informatie en transparantie aan betrokkenen over de verwerking van hun persoonsgegevens, in casu de bepaling waarop de klager zich beroept.

9. Het toezicht op de naleving van bindende voorschriften van de gedragscode is opgenomen in artikel 5 van de gedragscode. Deze laatste bepaalt dat de naleving van de regels van de gedragscode wordt gecontroleerd door de Nationale Kamer van notarissen in het kader van de driejaarlijkse kwaliteitscontrole die door hen in de kantoren wordt verricht. Niet-naleving van de regels in de gedragscode wordt bestraft met sancties, inclusief tuchtrechtelijke sancties, zoals bepaald in artikel 5 van de gedragscode. Indien uit de kwaliteitscontrole blijkt dat een notaris de verplichtingen van deze gedragscode niet nakomt, kunnen de kamers van notarissen de nodige ondersteunende en toezichthoudende maatregelen nemen en sancties tegen de notaris treffen.

10. Hoewel de Gegevensbeschermingsautoriteit, inclusief de Geschillenkamer al haar bevoegdheden behoudt in het kader van deze gedragscode, lijkt het de Geschillenkamer meer opportuun om in eerste instantie voor de klager om een verzoek in te dienen bij de Kamer voor notarissen in het kader van de niet-naleving van de voormelde gedragscode, gelet op de bijzondere verwerkingen die plaatsvinden in het kader van de bevoegdheden van notarissen.”

Deze beslissing werd per email van 11 mei 2022 ter kennis gebracht aan verzoeker.

Bij verzoekschrift van 10 juni 2022 stelde verzoeker beroep in tegen deze beslissing voor het Marktenhof.

II. Voorwerp van de vorderingen

b) grootschalige verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens als bedoeld in artikel 9, lid 1, of van gegevens met betrekking tot strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten als bedoeld in artikel 10; of

c) stelselmatige en grootschalige monitoring van openbaar toegankelijke ruimten.

⁴ Zoals goedgekeurd door het Algemeen Secretariaat van de Gegevensbeschermingsautoriteit in haar Beslissing 4/2021 (<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/beslissing-nr.-04-2021-van-8-april-2021.pdf>).



1. Het beroep van verzoeker strekt er toe:

-het hoger beroep regelmatig, tijdig, ontvankelijk en gegrond te verklaren;

-dienvolgens de Bestreden Beslissing te vernietigen;

-de gerechtskosten *verbonden aan de uitoefening van het huidig beroep ten laste te leggen* ten laste te leggen van de GBA.

2. De GBA vraagt het Marktenhof :

-de vordering van verzoeker ongegrond te verklaren;

-hoe dan ook, verzoeker te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding, begroot op 1.680 EUR.

III. Middelen en verweermiddelen aangevoerd door de partijen

Middelen ingeroepen door verzoeker

Eerste middel : Schending van het algemeen rechtsbeginsel van rechtszekerheid en schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur houdende de materiële motiveringsplicht.

Tweede middel : Schending van het algemeen rechtsbeginsel van rechtszekerheid en schending van het algemeen rechtsbeginsel bij beoordeling van het onderzoek of de ingediende klacht een grief bevat met een grote persoonlijke impact en schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1911 houdende de formele motivering van bestuurshandelingen.

Derde middel : Schending van het rechtszekerheidsbeginsel als algemeen rechtsbeginsel en schending van het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Verweermiddelen ingeroepen door de GBA

Eerste verweermiddel : Het eerste middel van Verzoeker is deels niet ontvankelijk bij gebrek aan toelichting (exceptio obscuri libelli) – het eerste middel van de verzoeker focust zich louter op overtollige motieven en niet op de determinerende motieven van de seponeringsbeslissing – het eerste middel van verzoeker faalt bovendien in feite – de geïllustreerde passages uit de bestreden



beslissing stemmen wel degelijk overeen met de klacht van verzoeker (verweer tegen het eerste middel van verzoeker).

Tweede verweermiddel : Het tweede middel van Verzoeker is deels niet ontvankelijk bij gebrek aan toelichting (exceptio obscuri libelli) – de geviseerde eerste sepotgrond is pertinent en draagkrachtig gemotiveerd en is in de beslissing zelf opgenomen – de verzoeker poogt ten onrechte aan de bewoordingen ‘prima facie’ een betekenis toe te schrijven die niet strookt met de heldere strekking van de eerste sepotgrond – een manifest correcte vaststelling mag bondig worden gemotiveerd en behoeft geen overvloedige uitweidingen (verweer tegen het tweede middel van verzoeker).

Derde verweermiddel : Het derde middel van verzoeker is deels niet ontvankelijk bij gebrek aan toelichting (exceptio obscuri libelli) – de bestreden beslissing verwijst expliciet naar de wettelijke en reglementaire notariële sanctiemechanismen en verzoeker verwees in diens brief dd. 9 februari 2022 nota bene zelf naar de kamer van notarissen – het komt niet toe aan de Geschillenkamer om de (on)partijdigheid van andere officiële instanties te beoordelen – de bestreden beslissing bevat geen delegatie van bevoegdheid – de tweede sepotgrond is naar redelijkheid verantwoord en draagkrachtig gemotiveerd (verweer tegen het derde middel van verzoeker).

IV. Beoordeling van de middelen ingeroepen door verzoeker en de GBA

Vooraf : Het verhaal is wel regelmatig naar vorm en termijn ingesteld door verzoeker daarover is er geen betwisting.

1. Eerste middel : Schending van het algemeen rechtsbeginsel van rechtszekerheid en schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur houdende de materiële motiveringsplicht.

1.1

In zijn syntheseconclusies motiveert verzoeker zijn eerste middel als volgt (het Marktenhof beperkt zich tot de volgende passage) :

“Uit de stukken waarop geïntimeerde acht kon slaan met het oog op haar besluitvorming bleek dan ook overduidelijk dat de aangeklaagde en litigieuze doorgifte van de verweerder Y GEEN betrekking had op de aangifte van nalatenschap ingediend door de klager van zijn overleden vader (overleden op [...]) maar welk op de doorgifte van de aangifte van nalatenschap ingediend door de klager bij VLABEL van zijn overleden moeder (overleden op [...]) hetgeen inhoudelijk en met betrekking tot de doorgifte van persoonsgegevens een wezenlijk verschil uitmaakt gezien in de aangifte van



nalatenschap van wijlen de vader ⁵ van appellant totaal geen sprake was van dezelfde familiale gegevens, fiscale gegevens en financiële gegevens welke wel aantrefbaar waren in de nalatenschap van wijlen zijn moeder⁶.

Er kan dan ook enkel vastgesteld worden dat de bestreden beslissing steunt op feiten die materialiter door de Geschillenkamer niet correct werden vastgesteld en oorzaak is dat de beslissing tot beleidssepot om opportuniteitsredenen onwettig tot stand kwam.

Het betrekken in de bestreden beslissing van de DOORGIFTE van een afschrift van de aangifte van nalatenschap van wijden de vader van appellant terwijl het geschilpunt overduidelijk betrekking had op het geschilpunt betreffende de DOORGIFTE van familiale, fiscale en financiële gegevens, resulterend uit een afschrift van de aangifte van de nalatenschap van wijlen de moeder van appellant, illustreert en toont aan dat de Geschillenkamer de feitelijke gegevens van de zaak welke bij haar aanhangig werd gemaakt niet correct vaststelde en deze incorrecte feitelijke gegevens foutief in haar besluitvorming betrok waardoor de uiteindelijke en thans bestreden beslissing niet wettig tot stand kon komen.

Door de aangeklaagde en bewezen tekortkoming nl. de incorrecte vaststelling van het feitelijk gegeven dat de klacht betrekking had op doorgifte van info uit 2014 (en niet uit info daterend van 1982) moge het ook duidelijk zijn dat de Geschillenkamer de persoonlijke impact van de inbreuk niet correct en juist heeft ingeschat en uit pure opportuniteitsoverwegingen te besliste dat de inbreuk geen grote persoonlijke impact resorteert.

In de gedingsinleidende akte werd ook de grief opgenomen dat de Geschillenkamer totaal geen antwoord voorbehield op het onderdeel van de klacht waarbij bij de Geschillenkamer aangeklaagd werd dat door Y verzuimd werd gevolg te geven aan het verzoek van appellant tot uitoefening van zijn recht overeenkomstig artikel 15 AVG.

Bij toepassing van het algemeen rechtsbeginsel van rechtszekerheid mocht appellant erop vertrouwen dat op zijn minst dit onderdeel van zijn klacht een antwoord zou krijgen van de Geschillenkamer.

In dit opzicht wens appellant te verduidelijken dat het door de wetgever verleende seponeringsrecht om opportuniteitsredenen niet ter discussie kan staan en ook door het Marktenhof niet ter discussie kan gesteld worden BEHOUDENS wanneer in de wijze van uitoefening van haar discretionaire bevoegdheid en in haar beoordeling van een klacht de GESCHILLENKAMER tot een beslissing komt welke de wet schendt, welke werd genomen met overtreding van hetzij substantiële hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen en welke genomen werd met schending en inobservatie van algemene rechtsbeginselen en algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

⁵ Vader overleden op [...]

⁶ Moeder overleden op [...]

Appelant meent dat de voor Uw Marktenhof bestreden beslissing genomen werd met schending van de wet en voorzeker genomen werd met schending en inobservatie van de supra omschreven algemene rechtsbeginselen en algemene beginselen van behoorlijk bestuur.”

Verzoeker laat met andere woorden gelden dat de GBA het rechtszekerheidsbeginsel en het materiële motiveringsbeginsel heeft geschonden door verkeerdelijk in de Bestreden Beslissing te hebben vermeld dat Y aan Z de aangifte van verzoeker in nalatenschap van *zijn vader* heeft doorgegeven, terwijl het ging om de aangifte in de nalatenschap van *zijn moeder*.

Volgens verzoeker heeft de GBA daardoor de persoonlijke impact van de beweerde schending niet correct kunnen inschatten waardoor ze geen wettige seponeringsbeslissing heeft genomen.

Verzoeker verwijt de GBA ook niet te zijn ingegaan op de beweerde schending van art. 15 AVG (recht van inzage).

1.2

De GBA vraagt om het middel van verzoeker onontvankelijk, minstens ongegrond, te verklaren bij gebrek aan uiteenzetting (*exceptio obscuri libelli* gecombineerd met de rechten van verdediging en het recht op een behoorlijke rechtsbedeling in de zin van artikel 47-48 Handvest EU en artikel 744 Ger. W.), omdat verzoeker niet uitlegt in welke mate de Bestreden Beslissing “het algemeen rechtsbeginsel van rechtszekerheid” schendt.

Het Marktenhof overweegt dat de GBA niet in concreto hard maakt waarin haar rechten op verdediging zouden zijn geschonden.

Het Marktenhof stelt dat er bovendien een onderscheid moet gemaakt worden tussen het ontwikkelen in conclusies van middelen in de zin van artikel 744, 3° Ger. W. en het verduidelijken van de *zogenaamde middelen* die door de verzoeker zijn ingeroepen in het verzoekschrift.

De *zogenaamde middelen* die in het verzoekschrift worden aangevoerd zijn eigenlijk geen middelen in de zin zoals bedoeld in het gerechtelijk wetboek (artikel 744, 3°) maar zijn integendeel de grieven, de bezwaren (naar feiten en/of naar recht) die tegen de Bestreden Beslissing worden ingeroepen waaronder de schending van het rechtszekerheidsbeginsel.

De artikelen 702 en 1057 Ger. W. bepalen dat de “*grieven/korte samenvatting van de middelen van de vordering*” moeten vermeld worden *op straffe van nietigheid*.

De niet vermelding van middelen levert dienvolgens geen onontvankelijkheid op doch een nietigheid van de geding inleidende akte mits de *exceptie obscuri libelli* de toets van de artikelen 860 en volgende Ger. W. niet met succes doorstaat.

Deze nietigheid is hier volstrekt niet aan de orde.



Overigens hebben alle procespartijen de gelegenheid gehad op alle middelen bij conclusie te antwoorden en had de GBA van meet af aan kennis van het feit dat verzoeker de Bestreden Beslissing aanvecht omwille van schending van de beginselen van behoorlijk bestuur *sensu lato*. Er kan geen sprake zijn van enige belangenschade in hoofde van de GBA.

Het eerste middel van verzoeker is dus wel ontvankelijk.

1.3

Het middel zelf mist evenwel feitelijke grondslag. Verzoeker toont inderdaad niet *in concreto* aan dat de loutere materiële fout in het onderdeel "*I Feiten en procedure*" van de Bestreden Beslissing (het foutief vermelden van de aangifte in de nalatenschap van de *vader* in plaats van die van de *moeder*) het rechtszekerheidsbeginsel en het (materiële) motiveringsbeginsel schendt.

Er worden geen concrete elementen bijgebracht door verzoeker die aantonen dat deze materiële onjuistheid (want zo kan die gekwalificeerd worden) enige invloed heeft gehad op de correcte evaluatie van de GBA van de persoonlijk impact van de grieven in de klacht, alvorens tot een seponeringsbeslissing te komen.

Daarbij moet nog worden opgemerkt dat deze materiële onjuistheid die verzoeker aan de GBA verwijt oorspronkelijk uit de klacht van verzoeker zelf komt en, zoals verzoeker verklaart in zijn syntheseconclusies, het gevolg is van een "verschrijving" door zijn eigen advocaat.

Zoals de GBA terecht stelt, is het in eerste plaats aan verzoeker zelf om zich te vergewissen van de juistheid van de inhoud van zijn klacht, zeker als het gaat om de beschrijving van feitelijke gegevens die de klager zelf betreffen en/of van stukken die van de klager zelf uitgaan of in zijn bezit zijn.

Tot slot formuleert verzoeker verder geen enkele kritiek ten aanzien van de eigenlijke determinerende motieven die de seponeringsbeslissing schragen, zijnde de motieven die zijn opgenomen in het onderdeel "*II. Motivering*".

Verzoeker richt zich in zijn eerste middel louter tegen een onjuiste vermelding in het onderdeel "*I. Feiten en procedure*", die de GBA terecht het kwalificeert als een "informatieve passage" die "overtollig" is ten aanzien van de determinerende motieven van de Bestreden Beslissing schragen.

1.4

Wat betreft de grief van verzoeker omtrent de beweerde schending van artikel 15 AVG, sluit het Marktenhof zich aan bij de stelling van de GBA dat de klacht in zijn geheel werd geseponeerd, dus zowel de beweerde schending van art. 5, b) AVG als de beweerde schending van artikel 15 AVG, op grond van twee sepotgronden, die beiden ook *in concreto* de seponering van de beweerde schending van artikel 15 AVG verantwoorden.

Het middel is ongegrond.



Tweede middel : Schending van het algemeen rechtsbeginsel van rechtszekerheid en schending van het algemeen rechtsbeginsel bij beoordeling van het onderzoek of de ingediende klacht een grief bevat met een grote persoonlijke impact en schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 houdende de formele motivering van bestuurshandelingen.

2.1

In zijn syntheseconclusies motiveert verzoeker zijn tweede middel als volgt :

“Geïntimeerde stelt dat zij overéénkomstig haar sepotbeleid naging of de ingediende klacht grieven bevat met een grote maatschappelijke en/of persoonlijk impact en dat de verwerking waarvoor klacht werd ingediend “..... prima facie....” niet kan worden ondergebracht in één van de gevallen opgesomd in artikel 35.3 van de Algemene verordening gegevensbescherming.

Naar mening van appellant kan deze motivering onmogelijk de toets van het zorgvuldigheidsbeginsel bij de beoordeling van het onderzoek of de ingediende klacht een grief bevat met een grote persoonlijke impact EN de toets van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1911 houdende de formele motivering van bestuurshandelingen doorstaan.

Het zorgvuldigheidsbeginsel eist als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat elk besluit dat individuele rechtsgevolgen resorteert voor een burger welke zich bij een daartoe door de wetgever aangeduide beschermingsinstantie (in casu de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit) beklagt over de schending van zijn recht op privacy en rechten ter bescherming van zijn persoonsgegevens tot stand komt na een kwalitatieve , grondige en doorgedreven zorgvuldige voorbereiding alvorens de beslissing getroffen wordt. Een voorbereiding “ prima facie “ is een beoordeling op eerste zicht ⁷ zonder enige uitgebreide onderbouwing.

De verwijzing naar “ prima facie “ blijkt een automatisme te zijn dat ogenschijnlijk in alle beleidssepotbeslissingen van geïntimeerde aanwijsbaar is.

In het bestreden besluit , dat appellant persoonlijk aangaat , is nergens IN CONCRETO aanwijsbaar dat door geïntimeerde zorgvuldig onderzocht werd in welke mate de aangeklaagde inbreuk al dan niet een grote PERSOONLIJKE impact resorteerde en teweeg bracht.

Dat appellant op zijn minst mocht verwachten dat de Geschillenkamer zorgvuldig onderzocht in welke mate de litigieuze doorgifte , betrekking hebbende op familiale fiscale en financiële persoonsgegevens , een persoonlijke impact resorteerde.

Appellant vindt niets terug over een onderzoek naar de persoonlijke impact.

De loutere kruisverwijzing (onder de vorm van voetnoten) naar criteria die Europese gegevensbeschermingsautoriteiten hanteren kan totaal geen redengeving zijn om voorbij te gaan aan de plicht van de geadieerde Geschillencommissie om zorgvuldig te onderzoeken in

⁷ In de gewone spraakgebruikelijke betekenis volgens VANDALE : “.... Op eerste zicht”



het concrete geval waarover zij zich moest uitspreken in welke mate de aangeklaagde DOORGIFTE aanleiding gaf tot een PERSOONLIJK d.w.z. duidelijk INDIVIDUALISEERBARE impact.

De loutere opsomming en pure formalistische verwijzing naar artikel 35.3 AVG kan niet aanzien worden als een zorgvuldige besluitvorming .

2.3

Verzoeker laat met andere woorden gelden dat de GBA de persoonlijke impact van de in de klacht ingediende grieven onvoldoende zorgvuldig heeft onderzocht om te kunnen oordelen dat de betrokken verwerking niet onder één van de gevallen van artikel 35.3 AVG kon worden ondergebracht, alvorens haar seponeringsbeslissing te nemen. Het gebruik van de term “prima facie” wijst dit, steeds volgens verzoeker, onder meer aan.

Verzoeker richt zich hier dus voornamelijk tegen de eerste sepotgrond van de Bestreden Beslissing.

2.4

De GBA vraagt om dit middel van verzoeker eveneens onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren bij gebrek aan uiteenzetting. Het Marktenhof verwijst naar haar uiteenzetting onder punt 1.2 die hier als volledig hernomen wordt beschouwd.

Ook het tweede middel van verzoeker is ontvankelijk.

2.5

Het Marktenhof heeft eerder geoordeeld dat de GBA als toezichhoudende autoriteit, overeenkomstig artikel 52 AVG, volledig onafhankelijk is bij de uitvoering van de taken en bevoegdheden die haar overeenkomstig de AVG zijn toegewezen, en dat de beoordeling van de mate waarin het gepast is om kennis te nemen van de inhoud van de klacht een discretionaire bevoegdheid is, die de autoriteit vrij en naar eigen inzichten uitoefent.

Dit houdt ook in dat de GBA de principiële bevoegdheid heeft om klachten te seponeren, zoals bevestigd door artikel 57.1, f) AVG, waarin wordt gesteld dat toezichhoudende autoriteiten “de inhoud van de klacht” slechts dienen te onderzoeken “in de mate waarin dat gepast is”.

Het Marktenhof ziet evenwel toe op de naleving van de adequate motivering van de seponeringsbeslissing.

Daarbij gaat het Marktenhof in eerste instantie na of de GBA beslist heeft om te seponeren omdat ze op basis van een onderzoek concludeert dat er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling (een zogenaamd technisch sepot) of eerder dat een succesvolle veroordeling weliswaar technisch haalbaar zou zijn maar omwille van een gebrek aan maatschappelijke en/of persoonlijke impact (verdere) vervolging onwenselijk is (een zogenaamd beleidssepot).

Het Marktenhof waakt zowel over de formele als de materiële motiveringsplicht.



De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze ⁸.

Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van de formele motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing te bestrijden. In casu dient voor elke sepotbeslissing de sepotgrond uitdrukkelijk vermeld te worden in de beslissing.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen.

Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht is de rechter, hier het Marktenhof, niet bevoegd om zijn oordeel omtrent de feiten in de plaats te stellen van het oordeel van de administratieve overheid, die *in casu* over een discretionaire bevoegdheid beschikt.

2.6

Het tweede middel van verzoeker richt zich tegen de eerste sepotgrond, geformuleerd als volgt :

“6. Vooreerst gaat de Geschillenkamer overeenkomstig haar sepotbeleid⁹ na of de ingediende klacht grieven bevat met een grote maatschappelijke en/of persoonlijke impact.¹⁰ Teneinde voorgaande te evalueren, baseert de Geschillenkamer zich op de criteria die Europese gegevensbeschermingsautoriteiten hanteren om verwerkingen met een “hoog risico” in de zin van artikel 35 AVG te identificeren.

⁸ Vergelijk met: RvS (14e k.) nr. 239.322, 9 oktober 2017, <http://www.raadvst-consetat.be>; TBP 2018, 106, noot -; TGR-TWVR 2017, 344; T.Gem. 2018, 63.

⁹ [Vtnt 1] <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

¹⁰ [Vtnt 2] *Ibidem*, afdeling 3.2.1, p. 9.



7. In casu stelt de Geschillenkamer vast dat de betrokken verwerking waarop de klacht ingediend door de klager betrekking heeft prima facie niet kan worden ondergebracht in één van de gevallen opgesomd in artikel 35.3 AVG.¹¹

2.7

De Bestreden Beslissing is volgens het Marktenhof afdoende gemotiveerd. De sepotgrond is pertinent en op duidelijke wijze in de seponeringsbeslissing opgenomen. Verzoeker krijgt aldus in de Bestreden Beslissing op afdoende wijze kennis van de motieven op grond waarvan deze werd genomen om terdege geïnformeerd de beslissing te bestrijden, hetgeen hij met huidig beroep trouwens doet.

In de Bestreden Beslissing wordt namelijk uitgelegd hoe de GBA (of de Geschillenkamer) binnen haar sepotbeleid en op grond van haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid, het concept “*grote maatschappelijke en/of persoonlijke impact*” evalueert en welke criteria zij daarbij aftoetst en hoe de betrokken verwerking niet kan worden ondergebracht onder deze criteria.

De GBA verwijst daarbij uitdrukkelijk naar artikel 35 AVG en somt de gevallen van artikel 35.3 AVG op. De GBA vermeldt namelijk dat de doorgifte van de persoonsgegevens door Y aan Z :

- niet “*een systematische en uitgebreide beoordeling van persoonlijke aspecten van natuurlijke personen, die is gebaseerd op geautomatiseerde verwerking, waaronder profilering, en waarop besluiten worden gebaseerd waaraan voor de natuurlijke persoon rechtsgevolgen zijn verbonden of die de natuurlijke persoon op vergelijkbare wijze wezenlijk treffen*” betreft (art. 35.3, a) AVG);
- niet een “*grootschalige verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens als bedoeld in artikel 9, lid 1 [AVG], of van gegevens met betrekking tot strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten als bedoeld in artikel 10 [AVG]*” betreft (art. 35.3, b) AVG);
- en evenmin een “*stelselmatige en grootschalige monitoring van openbaar toegankelijke ruimten*” betreft (art. 35.3, c) AVG).

De GBA heeft dat ook kenbaar gemaakt aan verzoeker.

¹¹ [Vnt 3] a) *een systematische en uitgebreide beoordeling van persoonlijke aspecten van natuurlijke personen, die is gebaseerd op geautomatiseerde verwerking, waaronder profilering, en waarop besluiten worden gebaseerd waaraan voor de natuurlijke persoon rechtsgevolgen zijn verbonden of die de natuurlijke persoon op vergelijkbare wijze wezenlijk treffen;*

b) *grootschalige verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens als bedoeld in artikel 9, lid 1, of van gegevens met betrekking tot strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten als bedoeld in artikel 10;* of

c) *stelselmatige en grootschalige monitoring van openbaar toegankelijke ruimten.*



Verzoeker – van zijn kant – poogt een betekenis toe te schrijven aan de uitdrukking “*prima facie*” die niet strookt met de werkelijke strekking van de sepotgrond. Met name gebruikt de Geschillenkamer de uitdrukking “*prima facie*” in de Bestreden Beslissing (en in soortgelijke sepotbeslissingen) eenvoudigweg om aan te geven dat het *klaarblijkelijk* duidelijk is – met andere woorden, reeds ‘op het eerste gezicht’ – dat de betrokken verwerking waarop de klacht betrekking heeft niet kan worden ondergebracht in één van de gevallen opgesomd in artikel 35.3 AVG (zoals tevens opgenomen in voetnoot 3 van de Bestreden Beslissing). In die zin gebruikt kan een beoordeling op het eerste gezicht wel degelijk zorgvuldig zijn zoals de GBA aanvoert.

Het tweede middel van verzoeker is ongegrond

Derde middel : Schending van het rechtszekerheidsbeginsel als algemeen rechtsbeginsel en schending van het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

3.1

Het derde middel van verzoeker is gericht tegen de tweede sepotgrond :

“8. Ten tweede verwijst de Geschillenkamer naar de gedragscode van de Nationale Kamer van notarissen van 28 januari 2021 houdende verduidelijking van bepaalde modaliteiten met betrekking tot de toepassing van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (EU) 2016/679 (GDPR) voor notarissen.¹² Deze gedragscode werd door het Algemeen Secretariaat van de Gegevensbeschermingsautoriteit in beslissing 4/2021 goedgekeurd. Het Algemeen Secretariaat heeft in deze beslissing vastgesteld dat de gedragscode niet in strijd is met de waarborgen voortvloeiend uit de AVG, maar dat de bepalingen van de gedragscode bepaalde verplichtingen versterken door er concreet vorm aan te geven en ze aan te passen aan de bijzondere verwerkingen in de notariële sector. De gedragscode bevat onder andere bepalingen omtrent de informatie en transparantie aan betrokkenen over de verwerking van hun persoonsgegevens, in casu de bepaling waarop de klager zich beroept.

9. Het toezicht op de naleving van bindende voorschriften van de gedragscode is opgenomen in artikel 5 van de gedragscode. Deze laatste bepaalt dat de naleving van de regels van de gedragscode wordt gecontroleerd door de Nationale Kamer van notarissen in het kader van de driejaarlijkse kwaliteitscontrole die door hen in de kantoren wordt verricht. Niet-naleving van de regels in de gedragscode wordt bestraft met sancties, inclusies tuchtrechtelijke sancties, zoals bepaald in artikel 5 van de gedragscode. Indien uit de kwaliteitscontrole blijkt dat een notaris de verplichtingen van deze gedragscode niet nakomt, kunnen de kamers van

¹² [Vtnt 4] Zoals goedgekeurd door het Algemeen Secretariaat van de Gegevensbeschermingsautoriteit in haar Beslissing 4/2021 (<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/beslissing-nr.-04-2021-van-8-april-2021.pdf>).



notarissen de nodige ondersteunende en toezichhoudende maatregelen nemen en sancties tegen de notaris treffen.

10. Hoewel de Gegevensbeschermingsautoriteit, inclusief de Geschillenkamer al haar bevoegdheden behoudt in het kader van deze gedragscode, lijkt het de Geschillenkamer meer opportuun om in eerste instantie voor de klager om een verzoek in te dienen bij de Kamer voor notarissen in het kader van de niet-naleving van de voormelde gedragscode, gelet op de bijzondere verwerkingen die plaatsvinden in het kader van de bevoegdheden van notarissen."

3.2

Samengevat wordt door verzoeker opgeworpen dat de Bestreden Beslissing het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt omdat de GBA hem doorverwijst naar de Nationale Kamer van notarissen zonder hem uit te leggen tot wie hij zich moet wenden, omdat de Nationale Kamer van notarissen als "beroepscorporatie" onvoldoende onafhankelijk en onpartijdig is en omdat het niet redelijk is dat de GBA haar bevoegdheden "delegeert".

3.3

De GBA vraagt om dit middel van verzoeker eveneens onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren. Het Marktenhof verwijst opnieuw naar haar uiteenzetting onder punt 1.2 die hier als volledig hernomen wordt beschouwd.

Ook het derde middel van verzoeker is ontvankelijk.

3.4

De GBA merkt terecht op dat de bewering van verzoeker dat hij niet weet hoe hij zich zou moeten wenden tot de Nationale Kamer van notarissen niet ernstig is.

Eerst en vooral, in een brief van 8 februari 2022 van zijn eigen advocaat aan Z, liet verzoeker weten dat hij zich het recht wenste voor te behouden om een klacht in te dienen bij de Gegevensbeschermingsautoriteit, alsook bij de Nationale Kamer van notarissen.

Bovendien verwijst de GBA in de Bestreden Beslissing uitdrukkelijk naar de "*gedragscode van de Nationale Kamer van notarissen van 28 januari 2021 houdende verduidelijking van bepaalde modaliteiten met betrekking tot de toepassing van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (EU) 2016/679 (GDPR) voor notarissen*", alsook specifiek naar artikel 5 van deze gedragscode, waarin het sanctiemechanisme is opgenomen en waarin tevens expliciet wordt verwezen naar de tuchtmechanismen van de Notariswet. De gedragscode werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad en was als dusdanig aanvechtbaar bij de Raad van State.



3.5

De GBA merkt terecht op dat :

- de notariële controle- en sanctieorganen die bevoegd zijn voor de sanctionering van de niet-naleving van de voornoemde gedragscode, werden ingesteld bij wet en/of koninklijk besluit;
- noch de Geschillenkamer, noch het Marktenhof (optredend binnen diens rechtsmacht overeenkomstig art. 108, §1 WOG) bevoegd zijn om de (on)afhankelijkheid van de notariële controle- en sanctieorganen te beoordelen.

Indien en voor zover verzoeker zou aantonen dat de voornoemde notariële controle- en sanctieorganen zijn klacht onzorgvuldig (want partijdig) of nalatig zouden behandelen, dan staat het hem vrij om de burgerlijke rechter te vatten.

3.6

Tenslotte is het niet zo dat de GBA haar bevoegdheden “delegeert” wanneer ze de rechtzoekende “in eerste instantie” (waarbij de GBA geenszins uitsluit dat ze zelf nog kan optreden) doorverwijst naar een andere instantie, zoals de Nationale Kamer van notarissen. De GBA stelt terecht dat ze op die wijze waakt over de allocatie van kostbare publieke middelen.

In de Bestreden Beslissing vermeldt de Geschillenkamer immers nadrukkelijk dat “*de Gegevensbeschermingsautoriteit, inclusief de Geschillenkamer al haar bevoegdheden behoudt in het kader van deze gedragscode.*”

Het derde middel van verzoeker is ongegrond.

V. Gerechtskosten

Verzoeker is de in het ongelijk gesteld partij en is dus gehouden tot het betalen van de gerechtskosten van de GBA te begroten op de basis rechtsplegingsvergoeding voor niet in geld waardeerbare geschillen, zijnde 1.680 EUR.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF,

Rechtdoende op tegenspraak ;

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken;

PAGE 01-00003071232-0017-0018-01-01-4



Verklaart het verhaal ingesteld door verzoeker tegen de Bestreden Beslissing van de GBA ontvankelijk doch ongegrond.

Veroordeelt verzoeker tot de gerechtskosten van de GBA vereffend op 1.680 EUR rechtsplegingsvergoeding.

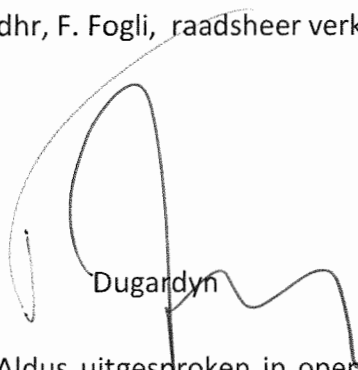
Aldus gevonnist in openbare burgerlijke terechtzitting van de **19^{de} kamer A**, waar aanwezig waren:

Mevr. A.M Witters,
Dhr. F. Fogli,
Dhr. O. Dugardyn,

Raadsheer,
Raadsheer,
Plaatsvervangend Raadsheer,

die alle zittingen hebben bijgewoond en die over de zaak hebben beraadslaagd, en waarvan het beraad is geledigd.

dhr, F. Fogli, raadsheer verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.



Dugardyn

Fogli



Witters

Aldus uitgesproken in openbare burgerlijke terechtzitting van de **19de kamer A**, Hof van Beroep te Brussel, op 4 januari 2023

door:

Mevr. A.M Witters,
Dhr. S. De Cooman,

Raadsheer,
Griffier,



De Cooman



Witters

